

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžsk/152/2018
Identifikačné číslo spisu: 2017200369
Dátum vydania rozhodnutia: 18.12.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Adamcová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:2017200369.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: MUDr. S. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXX/X, Z.Č., právne zastúpeného: Advokátska kancelária ŠKODLER & PARTNERS, s. r. o., so sídlom Dobšinského 12, Bratislava, IČO: 47 238 232, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom ul. 29. augusta č. 8 a 10, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 32444-3/2017-BA z 20. júna 2017, o kasačnej sťažnosti žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 18. júna 2018, č.k. 23Sa/22/2018-108, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie p r e r u š u j e do rozhodnutia Veľkého senátu správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp.zn. 1Vs/3/2019 ohľadom právnej veci vedenej pod sp.zn. 9Sžsk/94/2018.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) napadnutým rozsudkom z 18. júna 2018, č.k. 23Sa/22/2018-108, postupom podľa § 191 ods. 1 písm. c/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zrušil rozhodnutie žalovanej č. 32444-3/2017-BA z 20. júna 2017 ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu Sociálnej poisťovne, pobočka Galanta č. 700-0600003617-GC09/17 z 27. januára 2017 a vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie. Predmetným rozhodnutím žalovaná ako príslušný odvolací orgán podľa § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 461/2003 Z.z.“) odvolanie žalobcu v celom rozsahu zamietla a potvrdila prvostupňové správne rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Galanta č. 700-0600003617-GC09/17 z 27. januára 2017, ktorým bolo rozhodnuté, že žalobcovi ako samostatne zárobkovo činnéj osobe povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie nezaniklo 31. augusta 2008.

2. Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách ustanovení § 5 písm. c), § 21 ods. 1 a 4 písm. b) zák. č. 461/2003 Z.z., § 10, § 68 zák. č. 578/2004 Z.z. a postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej Správnym súdnym poriadkom a dospel k záveru o dôvodnosti podanej žaloby.

3. Krajský súd poukázal na to, že z administratívneho spisu zistil, že žalobca odhláškou registračným listom fyzickej osoby z 20. augusta 2008 sa odhlásil z povinného poistenia SZČO k 31. augustu 2008 a Trnavský samosprávny kraj rozhodnutím z 30. júna 2008 zrušil dňom 31. augusta 2008 povolenie žalobcovi na poskytovanie zdravotnej starostlivosti v neštátnom zdravotníckom zariadení v odbore všeobecné lekárstvo. V prejednávanej veci bolo potrebné posúdiť, či žalobca mal status SZČO aj po období od 1. septembra 2008, kedy už bol zamestnancom a konateľom spoločnosti SALUBER K&K s.r.o. Rozhodnutím Trnavského samosprávneho kraja č. TA/2008/1103 z 30. júna 2008 bolo žalobcovi dňom 31. augusta 2008 zrušené povolenie poskytovať zdravotnú starostlivosť v neštátnom zdravotníckom zariadení v odbore všeobecné lekárstvo a zároveň od 1. septembra 2008 sa SALUBER K&K s.r.o. povolilo prevádzkovať zdravotnícke zariadenie 1./ ambulancia všeobecné lekárstvo, kde odborným zástupcom je MUDr. Vladimír Kubáni, miesto prevádzkovania zdravotníckeho zariadenia je ObZS Sládkovičovo, Košútska cesta 896 a 2./ ambulancia fyziatria - balneológia a liečebná rehabilitácia s odborným zástupcom MUDr. Mária Kubániová, miesto prevádzkovania zdravotníckeho zariadenia Galanta, Šafárikova 431/4. Úlohou správnych orgánov bolo vyriešenie právnej otázky týkajúcej sa výkladu § 5 písm. c) zák. č. 461/2003 Z.z., teda či žalobca vykonával v čase od 31. augusta 2008 činnosť SZČO. Podľa názoru krajského súdu riešeniu tejto otázky správne orgány nevenovali dostatočne dôslednú pozornosť a žalovaná ako odvolací orgán aj napriek skutočnostiam, ktoré žalobca v odvolaní namietal nezaoberala sa podstatnou námietkou, a to, že 28. augusta 2008 podal odhlášku do Sociálnej poisťovne, pobočky Galanta, že nebude vykonávať činnosť ako SZČO od 1. septembra 2008. Túto skutočnosť bolo potrebné dôkladne zisťovať, a to predtým, ako žalovaná ako odvolací orgán dospela k záveru, že poistenie žalobcu nezaniklo k 31. augustu 2008, poukazom na to, že žalobca mal za rok 2007 vyšší príjem ako umožňoval osobitný predpis, čo je 12-násobok vymeriavacieho základu uvedeného v § 138 ods. 9. Pokiaľ by sa správne orgány zaoberali existenciou žalobcu ako SZČO a posudzovali jeho príjem po roku 2007 na základe akého výkonu práce tento príjem dosiahol, bolo by možné posúdiť správne aj otázku výkladu § 5 písm. c) zák. č. 461/2003 Z.z. K zániku poistenia podľa § 21 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. u SZČO dochádza len v prípade, ak by status SZČO bol zachovaný, čo ale nie je v prejednanom prípade, pretože žalobca už v čase od 1. septembra 2008 nevykonával činnosť SZČO, keď na vykonávanie tejto činnosti sa vyžaduje povolenie Trnavského samosprávneho kraja, pričom z vykonaného dokazovania bezpochyby vyplýva, že takého oprávnenie na výkon samostatne zárobkovo činnnej osoby žalobca v čase od 1. septembra 2008 ako SZČO nemal a bol v pracovnom pomere v spoločnosti SALUBER K&K s.r.o. Krajský súd ďalej poukázal na to, že pre zánik sociálneho poistenia v zmysle § 21 ods. 4 zák. č. 461/2003 Z.z., je relevantný zánik statusu SZČO a na príjem sa neprihliada. V takomto prípade poistenie zaniká dňom právnych skutočností vymenovaných v § 21 ods. 4, v danom prípade v zmysle § 21 ods. 4 písm. b) zák. č. 461/2003 Z.z. dňom zániku oprávnenia k 31. augustu 2008.

4. Proti rozsudku krajského súdu podala kasačnú sťažnosť žalovaná z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP a navrhla rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Podľa jej názoru krajský súd vec nesprávne právne posúdil.

5. Právne posúdenie relevantné pre rozhodnutie danej veci riešil Veľký senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „veľký senát“) v uznesení z 30. apríla 2019, sp.zn. 1Vs/1/2019. V uvedenom uznesení Veľký senát odpovedal na nastolené otázky nasledovne cit.: „(...)

Odpoveď na 1. otázku - Podľa § 10 ods. 2 zákona č. 578/2004 Z.z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti zdravotníckych pracovníkoch stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov samostatná zdravotnícka prax je poskytovanie zdravotnej starostlivosti v zdravotníckom zariadení, ktoré prevádzkuje iný poskytovateľ na základe povolenia alebo na inom mieste ako zdravotníckom zariadení, a preto licencia L1A nemá charakter oprávnenia na výkon činnosti predpokladaného v § 5 písm. c) zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, keď sama o sebe nezakladá jej držiteľovi aj možnosť vykonávať licencovanú činnosť, ktorú môže vykonávať až na základe dohody /zmluvy/ s iným poskytovateľom.

Pojem samostatná zdravotnícka prax v zmysle § 10 ods. 1 zákona č. 578/2004 Z.z. vykonávaná na základe licencie L1A nie je možné bez ďalšieho stotožniť s pojmom samostatná zárobková činnosť v

zmysle § 5 písm. c) zákona č. 461/2003 Z.z. a pojem licencia na výkon samostatnej zdravotníckej praxe s pojmom oprávnenie na vykonávanie činnosti podľa osobitného predpisu pre účely sociálneho poistenia. Odpoveď na 2. otázku - Povinnosťou Sociálnej poisťovne pri rozhodovaní o vzniku alebo zániku povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia poistenca - lekára, v zmysle § 178 ods. 1 písm. a) bod prvý v spojení s § 21 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov je posudzovať príjmy poistenca - lekára osobitne vo vzťahu k licencií L1A a skúmať, či všetky príjmy vykázané v jeho daňovom priznaní v príslušnom zdaňovacom období sú aj príjmami lekára považovaného za samostatne zárobkovo činnú osobu (SZČO) v zmysle § 5 písm. c/ zákona č. 461/2003 Z.z.

Odpoveď na 3. otázku - Konanie podľa § 178 ods. 1 písm. a) bod prvý zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov začaté z podnetu organizačnej zložky Sociálnej poisťovne v zmysle § 184 ods. 8 v spojení s § 185 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z.z. nezbavuje Sociálnu poisťovňu povinnosti zabezpečiť účastníkovi konania ochranu jeho oprávnení, ktoré sú konkretizáciou základného práva na inú právnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, prípadne i základného práva vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a ktoré mu priznávajú aj medzinárodné zmluvy, ktorými je Slovenská republika viazaná v zmysle čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky.“

6. Senát „9S“ Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa so závermi vyjadrenými v rozhodnutí Veľkého senátu (1Vs/1/2019) nestotožnil a v právnej veci vedenej pod sp. zn. 9Sžsk/94/2018 (týkajúcej sa rovnakej problematiky), sa chce od záverov prijatých Veľkým senátom odchýliť, v dôsledku čoho 24. septembra 2019 uznesením z 23. septembra 2019, sp.zn. 9Sžsk/94/2018, postúpil túto právnu vec na prejednanie a rozhodnutie Veľkému senátu správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podľa § 466 ods. 3 SSP.

7. Podľa § 100 ods. 2 písm. a) SSP, ak správny súd neurobí iné vhodné opatrenie, môže konanie uznesením prerušiť, ak prebieha súdne konanie alebo administratívne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam na rozhodnutie správneho súdu, alebo ak správny súd dal na takéto konanie podnet.

8. Nakoľko právna vec vedená pod sp.zn. 9Sžsk/94/2018 bola postúpená Veľkému senátu správneho kolégia tunajšieho súdu, pričom sa jedná o obdobnú právnu vec s právnou problematikou totožnou ako je vec žalobcu (vedená pod sp.zn. 7Sžsk/152/2018) predložená tunajšiemu súdu na rozhodnutie o kasačnej sťažnosti žalovanej, najvyšší súd postupom podľa § 100 ods. 2 písm. a) SSP konanie v predmetnej veci prerušil z dôvodu, že na tunajšom súde prebieha konanie, v ktorom sa riešia otázky, ktoré môžu mať význam pre rozhodnutie kasačného súdu v právnej veci žalobcu.

9. Ak je konanie prerušené, nevykonávajú sa procesné úkony a neplynú lehoty podľa tohto zákona. Len čo odpadne prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo, alebo uplynul čas, na ktorý sa konanie prerušilo, predseda senátu aj bez návrhu uznesením rozhodne o pokračovaní v konaní. Ak sa v konaní pokračuje, začínajú lehoty plynúť znova (§ 100 ods. 3 SSP).

10. Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.